

Praksa Evropskog suda za ljudska prava od 16. jula 2026. godine¹**R.B. v. Italy** (br. 20409/23), 16.7.2026. godine**Nema povrede člana 7. Ek.**

Podnosilac predstavke je R.B., italijanski državljani. Nalazi se na izdržavanju kazne u Đenovi.

Predmet se odnosi na njegovu osudu iz 2020. godine za krivično djelo proizvodnje dječje pornografije prema članu 600-bis Krivičnog zakona.

Podnosilac predstavke je tokom krivičnog postupka tvrdio da krivično djelo prema tom članu zahtijeva dokaz o jasnom riziku da će pornografski sadržaj biti distribuiran, što u njegovom slučaju nije bilo dokazano. Tvrdio je da se njegovo ponašanje može, najviše, klasificirati kao blaže krivično djelo posjedovanja pornografskog sadržaja prema članu 600-quarter Krivičnog zakona. Prilikom donošenja osuđujuće presude za teže krivično djelo, Okružni sud se pozvao na presudu Zajedničkih odjeljenja Kasacionog suda iz 2018. godine, kojom je zauzet stav da više nije bilo potrebno dokazati da postoji specifičan rizik da se pornografski sadržaj o kojem je riječ može distribuirati ili dijeliti. Podnosilac predstavke se žalio na tu presudu, tvrdeći, između ostalog, da je Kasacioni sud u svojoj presudi iz 2018. godine nepredvidivo odstupio od svoje prethodne ustaljene sudske prakse.

Apelacioni sud je odbio njegovu žalbu. Kasacioni sud je u septembru 2022. godine odbio reviziju koju je izjavio podnosilac predstavke zbog pogrešne primjene prava.

Pozivajući se na član 7. (nema kazne bez zakona), podnosilac predstavke se žalio da je njegova osuda, na njegovu štetu, zasnovana na novom tumačenju zakona.

Evropski sud je u ovom predmetu utvrdio sljedeće: krivično djelo nije tumačeno na način koji izlazi iz okvira formulacije relevantne zakonske odredbe; domaći sudovi su analizirali domaće i nadnacionalno zakonodavstvo o dječjoj pornografiji i opširno objasnili zašto je novo tumačenje više u skladu s potrebom povećanja zaštite dostojanstva i pravilnog seksualnog razvoja maloljetnika; novo tumačenje nije preokret postojeće sudske prakse, već je unaprijedilo novu primjenu koncepta proizvodnje dječje pornografije na činjeničnu pozadinu koja se razlikuje od one koju su prethodno procijenili domaći sudovi; rizik od širenja pornografskog materijala koji prikazuje maloljetnike uvijek je prisutan, budući da je inherentan dostupnosti tehničkih uređaja; nova primjena zasnovana na razumnom evolutivnom tumačenju relevantne zakonske odredbe, kompatibilne s njenom formulacijom i "u skladu sa suštinom krivičnog djela"; nema flagrantnog nepoštivanja ili proizvoljnosti u primjeni relevantnog zakona.

U konkretnim okolnostima predmeta tumačenje i primjena domaćeg zakona nisu proizveli posljedice koje nisu u skladu s Konvencijom.

Ileana Roșu v. Romania (br. 74061/17), 16.7.2026. godine**Nema povrede člana 1. Protokola broj 1 uz Ek.**

Podnositeljica predstavke, Ileana Roșu je rumunska državljanka i živi u Bukureštu.

¹ Informacije su pripremljene u saradnji između Ustavnog suda Bosne i Hercegovine i Odjela za sudsku dokumentaciju i edukaciju Sekretarijata Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine. Iste su informativnog karaktera i ne obavezuju Sud.

U okviru krivične istrage 2015. godine koju je pokrenula Nacionalna direkcija za borbu protiv korupcije, suprug podnositeljice predstavke optužen je za više krivičnih djela, uključujući pranje novca, koja je počinio u svojstvu advokata. Tužilac je naredio oduzimanje razne imovine u zajedničkom vlasništvu podnositeljice predstavke i njenog supruga. Oni su izjavili žalbu protiv te naredbe, tvrdeći da je oduzimanje njihove zajedničke imovine bilo nezakonito, jer se u datim okolnostima može oduzeti samo imovina osumnjičenog. Apelacioni sud u Braşovu je 23. februara 2016. godine, donio konačnu odluku kojom je utvrdio da je nalog za oduzimanje imovine bio zakonit i opravdan u odnosu na svu predmetnu imovinu. Mjera privremenog oduzimanja je ukinuta 2020. godine, a 2021. godine suprug podnositeljice predstavke je pravosnažno oslobođen. Građanski postupak koji je pokrenula podnositeljica predstavke je odbačen kao nedopušten.

Pozivajući se, posebno, na član 1. Protokola br. 1 (zaštita imovine), podnositeljica predstavke se žali, između ostalog, da je oduzimanje njene imovine bilo nesrazmjerno i da joj je nametnulo prekomjeran teret zbog trajanja, uz odsustvo bilo kakve sudske kontrole njene nužnosti i srazmjernosti.

Evropski sud je, između ostalog, u pogledu utjecaja mjere oduzimanja imovine na podnositeljicu predstavke, istakao da trajanje mjere od nešto više od pet godina nije bilo pretjerano s obzirom na složenost krivičnog postupka. Štaviše, tokom cijelog trajanja mjere, podnositeljica predstavke je ostala u posjedu oduzete imovine i nije bila lišena mogućnosti njenog korištenja.

Evropski sud je istakao da su domaće vlasti poduzele najmanje nametljive mjere u pogledu imovine podnositeljice predstavke, dok glavni krivični postupak nije bio nepotrebno produžen. Evropski sud je zaključio da podnositeljica predstavke nije snosila prekomjeran teret i da su domaće vlasti očuvale "pravičnu ravnotežu" između zaštite prava podnositeljice predstavke na imovinu i zahtjeva općeg interesa.